

Temat: Dlaczego warto być miłym.

Poziom nauczania: przedszkole (dzieci 5-6 lat)

Cel główny:

- zapoznanie dzieci z emocjami i sposobami radzenia sobie z nimi.

Cele szczegółowe:

- dziecko umie rozpoznać i nazwać emocje;
- dziecko wie, w jaki sposób radzić sobie z trudnymi emocjami;
- dziecko rozumie znaczenie pozytywnego nastawienia do drugiej osoby;
- dziecko umie znajdować pozytywy w różnych sytuacjach;
- dziecko umie docenić drugą osobę i powiedzieć jej coś miłego;
- dziecko wie jakie drobne gesty mogą pomóc w codziennych relacjach;
- dziecko rozumie w jaki sposób działa zasada wzajemności w kontaktach z innymi ludźmi;
- rozwijanie sprawności manualnej dziecka w wieku przedszkolnym;
- rozwijanie kreatywności dziecka.

Formy pracy:

- zbiorowa,
- indywidualna.

Metody:

- metoda eksponująca – teatrzyk kamishibai,
- metoda podająca – pogadanka,
- metoda zajęć praktycznych – ćwiczenia plastyczne ,
- metoda programowana - ćwiczenia interaktywne, karty pracy.

Środki dydaktyczne:

- tablica interaktywna,
- teatrzyk kamishibai – „W lustrzanej sali”,
- kartki z ćwiczeniami,
- materiały plastyczne,
- karty z różnymi obrazkami,
- układanki – puzzle.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa o tym, czym są emocje?
2. Jakie emocje znacie?
3. W jaki sposób najłatwiej rozpoznać emocje drugiego człowieka? – mimika

4. Teatrzyk „W lustrzanej sali”.
5. Rozmowa o teatrzyku:
 - Gdzie trafiły pieski?
 - Jak zachowywał się Burek a jak Borys?
 - Z kim tak naprawdę się spotkały?
 - Dlaczego Burek uznał, że świat jest zły?
 - Dlaczego Borys był zadowolony?
6. Wnioski:
 - Jaką naukę możemy wyciągnąć z postępowania Burka i Borysa?
 - Czy warto być niemiłym? Dlaczego?
 - Miłemu żyje się milej ☺
7. Bycie miłym na co dzień – jakie drobne gesty mogą pomóc w codziennym życiu? (dzieci wymieniają przykładowe zachowania i sytuacje) np.:
 - powiedzieć coś miłego,
 - zapytać, co u kogoś słychać,
 - przytulić, gdy ktoś jest smutny,
 - podarować coś drobnego – kamyk, kasztan,
 - podzielić się zabawką, słodyczami,
 - pożyczyć kredki itp.,
 - pomóc w pracach domowych,
 - pochwalić za coś drugą osobę,
 - porozmawiać życzliwie,
 - docenić, to co robi druga osoba,
 - uśmiechnąć się,
 - używać zwrotów grzecznościowych (dziękuję, przepraszam, proszę).
8. Zauważcie, że bardzo często ludziom łatwiej jest krytykować innych i być niemiłym niż powiedzieć coś przyjemnego. Powiedz koleżce coś miłego - ćwiczenie: przedszkolaki siadają w kręgu i mówią coś miłego o każdym z pozostałych dzieci (np. sympatyczny, kreatywny, dobrze gra w piłkę itp.),
9. Powiedzieliśmy, że najłatwiej rozpoznać emocje po mimice – ćwiczenie interaktywne (memory), odnajdywanie obrazków przedstawiających takie same emocje.
10. Rozpoznajemy i nazywamy emocje – karty z twarzami ukazującymi różne emocje.
11. Nazywanie emocji wyrażonych za pomocą emotikoniek.
12. Karta pracy – łączenie par (emotikonka i twarz).
13. Emocje wpływają na nasze zachowanie – gdy mamy zły humor nie zawsze zachowujemy się odpowiednio. W jakich sytuacjach czujecie wymienione emocje (złość, smutek, strach, zawstydzenie)? W jaki sposób możemy sobie radzić z trudnymi emocjami?
14. Praca plastyczna – buzie na patyczkach. Z materiałów plastycznych (papier, kredki, samoprzylepne oczka, druciki kreatywne, patyczki, kleje, taśma dwustronna) dzieci wykonują buzie obrazujące pozytywne emocje.
15. Pozytywna układanka – puzzle z postaciami z baśni.
16. Bardzo często mamy też tendencję do widzenia złych rzeczy niezauważania dobrych. Powiedzcie jak najwięcej pozytywów o wylosowanym przez was obrazku.
17. Podsumowanie zajęć – utrwalenie wiadomości.

Opracowała: Joanna Odor